

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margittai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendő az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíltatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fil.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Oppel A. «Altalanos Tudóstól» hirdetési osztálya Budapest.

Nyilttér petiteora 20 Hn.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye.

A mai világ kedélye.

A világ egy nagy temetőhöz hasonlít, melyben mindenkinek megvan a maga keresztje. Boldog az, ki szeretettel fogadja Isten kezéből a keresztet és zúgolódás nélkül hurcolja azt egész életén keresztül, míg környezete fejfául le nem teszi a gyászos sírhant alá.

A mai világ ezzel az elvvel nem ért egyet, hanem fenn hirdeti, hogy az ember itt a földön készítsen magának tetszetős mennyiségűt; ezzel szemben a nyomort, mséget, fájdalmat és keserűséget, mint a boldogtalanság biztos ismérveit emlegeti. Az embert szabadnak mondja, ki méltóságánál fogva nem áll sem a mózesi, sem a keresztény tan alatt. Miután boldogságra van hivatva, jogában áll azt minden áron, minden uton módon megállapítani. Úgy tűnik fel e veszedelmes tanításával a világ, mint a láng, mely felemészt mindent, mert az ilyen világ egész lényé csupa tűz; még szemelmenek egyetlen tárgyát, az ideig tartó boldogságot is felemésztli ölelései között.

Kérdem lehet-e komolyan boldogságról szólni ott, hol önzellen feláldozásról beszélni nem szabad?

A földművesek naponkint kora reggel elhagyják házi tűzhelyüket; a mezőre sietnek, ott szántanak, vetnek, aratnak, hogy meglegyen a mindennapi kenyerük.

Ez nem áldozat?

A bányász a föld méhébe száll alá, hogy véres verejtékével a szén, vasat, aranyat és ezüztöt felszínre segítse. Zúgolódik, mert tény, hogy a szénbányák területén emelkedő munkás lakásokban telvíz idején didereg a család; mert tény, hogy a vasbányák daczára a szegény ember szobája a tájának fából van a kilucse s madzag a huzója; mert tény, hogy a bányász tárczájában az arany és ezüsből van legkevesebb.

Ez nem áldozat?

A posta-távüregyőny és vasuti s egyéb hivatalnokok egész serege egész éjeken át virraszt ázik, fázik, hogy az ipar, kereskedelem érdekei csorbat ne szenvedjenek, hogy egyesek gondolataikat a távolban rövid idő alatt kicsérélhessék, hogy kedveseiket szerető keblükre ölelhessék.

Ez nem áldozat?

A hatóságok és tisztviselők szüntelen tanulmányozzák a törvényt és szabályrendeleteket, hogy egyesek és testületek jogait megvédelmezhessek; hogy a személy és vagyonszabadság kárt ne szenvedjen.

Ez nem áldozat?

A katona a szigorú fegyelem alatt csak-nem összerokkad; háboru idején életét áldozza fel a haza oltására, hogy honfitársai, családja, barátai jólétnek örvehdhessenek.

Ez már csakugyan nagy áldozat!

Vannak a nemzetnek oly fia, kik egy magasztos szent eszmének szentelték egész földi életüket, s mindezekért legtöbb esetben lenézés, rágalom, gyanúsítás, megvetés az osztályrészüik.

Ez nem nagy áldozat?

Nem tagadom, hogy a földmives bányász, a posta, távüregyőny és vasuti hivatalnok, a hatóságok és tisztviselők, a katonák és más hivatalnokok nagy áldozatot hoznak, mikor lelkiismeretesen teljesítik kötelességüket, mert tényleg úgy igaz.

Lehet-e ezen áldozatokat a keserű kifakadások, mellőzéseivel meghozni érdek nélkül? Nem igen!

Mert az emberek foglalkozásait nem magasztosabb szempontból, hanem magán vagy közérdekből teljesítik. Ha magán érdekből, akkor a társadalom az önzés küzdőteré válik. Ez tényleg emésztli a világ kedélyét egyrészlől. Ha közérdekből, akkor az ember életcélja nem más, minthogy egész

TÁRCZA.

Jack Carston menyasszonya. W. C. Lampton.

Jack Carston csinos fickó volt, sőt nagyon is csinos. Volt azonban egy nagy hibája s ez az, hogy a rajongásig lelkesült mindenért, ami asszonyféle. Akarata, férfiasága, — mint üveg a sziklán — egy tört szilánkokká akármelyik csinos tekintet mosolyában. Szerelmes szívűben szivárvány színekkel pompáztak a kalandos emlékek, amelyeket mohó vágygyl hajszolt, bárhol lelte is. Olykor, — ha egy-egy újabb sikerét megtudtam, — valósággal felháborodtam ellene. Hogyan, hát sohasem szűnik meg a fia esztelensége? hát effélékkel aprózta föl egész életét? hát . . . Végre kellemes meglepetésül azt hallottam a múlt nyáron, hogy Jack végérvényesen lekötötte szavát egyetlen nőnek: jegyet váltott egy leányról, akit ő maga a teremtés legszebb gyöngyének nevezett. Én nem ösmertem azt a hölgyet, de néhány nap múltán már tisztán láttam magam előtt egész alakját: Jack reggeltől napestig csak róla beszélt, a szeméről, a hajáról, az ajkairól, a lelkéről úgy, hogy csakhamar annyira ráuntam a hölgyre,

mintha tíz éven át az én feleségem lett volna.

Egy augusztusi délután Jack átjött az udvaromban. Azaz, hogy nem is jött, hanem berontott Arra ké t, utazzam S. tengeri fürdőbe, ahol egy ismerős családja nyaral. Minthogy éppen a szabadságomat készültem megkezdeni, nem kellett engem sokáig kérelnie. Annak az ismerős családnak bájos leánya is volt, aki Jack állítása szerint mintha az én számomra lett volna teremtve. Én tehát mosolygva mentem a lépre, amely különben is eléggé csábított.

— Te önző gyerek — kiáltottam föl — azt hiszed, nem látok át a szitádon! Haborítatlanul akarod a nyarat a menyasszonyoddal eltölteni s ezért eltávolítasz engem. Nos hát nem rontom el a számításonkat; elmegyek S. b; fürdőhelyen mindig zivizesen látott vendég a mulattásra kész fiatal ember.

Két nappal később, szombator este, együtt utaztunk a fürdővárosba, ahol Jack bemutatott a családnak s miután udvariasságból velünk töltötte a vasárnapot is, ismét visszament a lakóhelyünkre.

Ethel Lind — így hívták azt az ifjú hölgyet, aki mintha számomra volna teremtve — kétségkívül bájos leánya volt. Azt azonban hamar észrevettem, hogy nem sok férfivel akad dolga világéletében. Két nappal a megérkezésem után már olyan hatalmú volt fölötte, hogy szinte meg-

pódtam: akarata úgy olvadt föl az én akaratomban, mint hó a meleg szobában; követelt, mint, büvölőjét a madár. Mindazonáltal — magam sem értem az okát — csakhamar azt vettem észre, hogy amily mértékben nőtt az én hatalmam fölötte, ugyanolyan mértékben engedtem én is az ő büvölőjének.

Egy este — amint éppen a hotel terraszán ültünk, mélyen a sarokban, ahová nem tolatnak a villanylámpa fénye — így szóltam hozzá:

— Kíváncsi vagyok, miss Lind, vajon teljesül-e az a jóslat, melyet a mi találkozásunkra vonatkozólag egy rossz máju ur nékem megsugott?

— Úgy, mister Foster? és mit jóslott önének? — kissé zavartnak látszott, amikor ezt kérdezte, de jól láttam, hogy ugyancsak kíváncsi lett ő maga most.

— Carston barátom nagy részletességgel fejtegette előttem a nők roppant befolyását miránk, férfiakra . . .

— És ön talán meggyőződött ennek az igazságáról?

— Épen most . . . nem régen.
— Miért csak most? . . . Azelőtt soha?
— Nem. Soha. A szívem szabad volt eddig.
— Eddig? tehát most már nem szabad?
— Sietett miss Lind a szavamba vágni; tudtam . . . oh ezek az asszonyok! milyen egyforma mind!

Mütrágya beszerzés.

Van szerencsém a t. gazdaközönség tudomására hozni, hogy a

„HUNGÁRIA”

mütrágya, kénsv és vegyiipar részvénytársaság

képviselőt egész Zalamegyére kiterjedőleg átvettem és kerem, hogy a mütrágya szükségletét fedezése ügyében bizalommal hozzám fordulni sziveskedjenek. — Legelőször árszámításról és hivatalos kiszágalásról biztosítva a t. gazdaközönséget, maradok tisztelttel Reichenfeld Gyula, NAGYKAMISZÁN.

életén át nyomorogjon, ha a közérdek úgy kívánja. Ekkor pedig egy nagy ellentmondás keletkezik, mert a mai kor fennen hirdeti, hogy minden embernek joga van megalapítani boldogságát.

Akár a magán, akár a közérdek tehát cselekedeteink rugója, becsülettel a munka terhe alatt roskadozó ember kötelességét nyugodtan alig teljesítheti.

Ezt nem akarja, vagy nem látja be a mai világ, azért ideges rángások vesznek erőt minden téren; azért a mai világ kedélye nagyon beteg.

Cselkó József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Allandó választmányi ülés.** A fennálló szabályrendelet értelmében folyó 1903-ik évi december hó 14-ikén tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlésben felveendő ügyek közgyűlési tárgyalásának előkészítése végett az allandó választmányi ülése folyó 1903-ik évi december hó 5-én délelőtt 9 és fél órákig a megyeház gyűléstermében fog megtartani, melyre allandó választmányi tag urat van szerencsém ezenel tisztelettel meghívni. Zalaegerszegen, 1903 évi novemb. 20. Dr. Jankovich László gróf sk., főispán, s allandó választmányi elnök.

— **Tűz.** Vurutics Márk VII. hegykerületi paphegyi lakosnál folyó hó 23-án délután 4 órákig a pajta kigyuladt s ugy a pajta, mint a vele összeépített istálló leégett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. A kár 350 korona s a leégett épületek biztosítva nem voltak.

— **Kerékpár tolvaj.** Uzsál Gottlieb marburgi illetőségű volt csáktornyai festő segéd Králl Mátyas lakatostól egy kerékpárt kért kölcsön s azzal együtt folyó hó 16-án ismeretlen helyre megszökött. A jó madár másoktól is csalt ki több kevesebb értékű dolgokat s most azok is üthetik bittal a nyomát.

— **Levagták az orrát.** Jágecz János 19

éves battányi lakos szép szál legény a falujában s állítólag a legerősebb is. Ez a faluban sokaknak nem tetszett a férfiak között, s úgy látszik, Podvezánez János volt csáktornyai rendőrnek sem. Jágecz János rendesen ifj. Neumann Miksa gabonakereskedőnél dolgozott napszámba, Podvezánez János pedig a Benedikt cézgnél s így úgyszólván minden este együtt mentek haza felé. Mult szombaton, e hó 21-én este haza menetközben Buzáson betértek a Gábreczféle korcsmába, hol beszéd közben ismét rátért a beszéd arra, hogy Jágecz a legerősebb ember. Ekkor Podvezánez felszólította Jágeczot, hogy birkozzanak meg, majd elváltik akkor, ki az erősebb. Jágecz azonban azt mondta, hogy ő tudja, hogy erős, de azért nem birkozik. Erre Podvezánez minden szó nélkül Jágecz arca felé nyult s mire ez észrevette magát, már az órát csak egy kis körülben tartotta, oly szépen lekerítette azt Podvezánez egy késsel. A korcsmában levők, mikor megtudták mi történt, keresték a késelőt, hogy meglíneljék, de nem találták, mert tette után azonnal megszökött. A levágot ort azután Dr. Wolf Béla orvos varta fel előbbi helyére.

— **Vesztett macska.** Folyó hó 17-én Varazsdon egy vesztett macska kószált és Prekszamecz Tamás bekásdi (muraközi) illetőségű 16 éves suhancot és egy nagykanizsai kisleányt, kik akkor Varazsdon voltak, megmárt. A megmárt gyermekeket e hó 20-án felszállították Budapestre, a Pasteur-féle intézetbe.

— **A csáktornyai f. hó 25-iki országos vásárnak** igen kedvezett az idő s így igen nagyszámu állat felhajtás volt. Felhajtottak, mintegy 4222 szarvasmarhát és 3440 lovat. Eladásra került mintegy 1500 szarvasmarha s mintegy 600 drb. ló. Ezek a számok is mutatják, mily mozgalmas volt a vásár, a mi csakis a jó időnek tulajdonítható. De a jó időre csakugyan szükség is volt már, mert az utóbbi időben minden csáktornyai vásárt elmosott az eső ugyannyira, hogy a csáktornyai vásár igen rossz hírnévre tett, szert, s már meglehető aggodalommal jöttek erre az eladók, ugy a vevők.

— **Kóborló vadászebekre** vonatkozólag a m. kir. Curia következő elvi jelentőségű határozatot hozott: A vadász ebekre és áll az az általános jogszabály, hogy gazdáik kötelesek azokra akként felügyelni, vagy felügyeltetni, hogy idegen vadászterületen magukban ne kóboroljanak, s a vadászatra jogosult a saját vadász területén talált idegen vadász ebeket csak akkor nem jogosult löni, ha és a mennyiben azok gazdáiknak, illetve azoknak környezetében vannak, a kiknek gondozása és felügyelete alatt állanak, vagy azoktól vadászat közben felismerhetően a vad felkutatása vagy üldözése közben távoznak el, és mennek át idegen vadász területre.

— **Az agrár kölcsönök reformja.** A Magyar Szőlös gazdák Országos Egyesületének közgazdasági szakosztálya folyó hó 21-én Bernáth István elnöke alatt tartott ülésén elhatározta, hogy felterjesztést intéz a képviselőházhoz, a melyben az agrár kölcsönről szóló törvény módosítását fogja kérni. Az egyesület sürgetni fogja a kölcsönök melléke járulékaiknak és terheinek megszüntetését, s a tartalékalap képzésére vonatkozó intézkedés törlését, ugy, hogy az agrárbankot az állam kárpótolja.

— **Helyreigazitás.** A következő sorok közzétételére kértünk fel. A »Muraköz« 47. számában »Betörés Beliczán« című hír becsületes és üzleti jó hírnevem ellen irányul. Annak azon része, hogy a tulajdonos rejtelme el a holmikait hitelezők megkárosítására, nem felel meg a valóságnak. Üzletemet kirabolták, hogy ki, és hogyan? az eddig nincs kiderítve, de hogy én önmagam nem voltam, az bizonyos, mert nincs ró okom. Hitelezőim nincsenek, mert készpénzre teszem bevételeim, s pénzem van a csáktornyai lakarekpenztárban is, a miről mindenki tudomást szerezhet. Kérem Tek Szerkesztő urat, a fennebbieket közlese által a megjelent tudósítást megzafalni.

Beliczán, 1903. november 24.

tisztelettel Muhvics Antal
kereskedő.

— Ugy érzem, mintha a szívem már nem volna teljesen az enyém. — feleltet halkan.

Erre fölnevetett. Kissé azonban erőltetve hangzott.

— De hát ki akarja megrabolni a szívétél? — kérdezte aztán a legártatlanabb tekintettel.

— Aztán nem tudom, hogy készül-e valaki azt elrabolni tőlem. Csak arra gondoltam, hogy ha valaki csakugyan megtenné, én — nem igen védekezném ellene.

— Csakugyan nem? Én tudok egy leányt, aki — aki nagyon kedvesen beszél önről. Megmondhatom neki, hogy most már elérkezett a kedvező pillanat? . . . Es mit kellene tenni mindenek előtt?

Hangosan fölcazgatott, de hangjából tisztán kiéreztem a palástolhatatlan zavarodottágát.

— És az a leányka kiesoda? Hiszen anny van . . . Es talán az, akit ön gondol, nem is az, akiről én gondolkozom . . .

— Az attól függ, hogy ön mit gondol felőle?

— Hogy én mit gondolok a felől, akit feleségül vennék? Oh, ebben a tekintetben megvan a magam nézetei. Az én feleségemet magamnak kell meghódítanom; olyan, aki érett gyümölcsként magától hullana az ölembe, soh sem kellene.

Bájos arczán egyszerre árnyék vonult keresztül s én monhatatlan fájdalmat éreztem hirtelen, hogy így megbántottam. Már épen jóvá készültem tenni a hibámat, amikor suttogva megszólalt.

— Ez nagyon szomorú reánk, nőkre nézve, mert mi nem kötjük föltételhez a szerelmünket; mi csak szeretni vágyunk.

Valami különös szó lebegett az ajkamon: épen kimondani készültem, mikor váratlanul előtűntek mell Jack Carston.

— Oh, pardon! — kiáltott fel és visszahőköl. — Sejtelmem sem volt arról, hogy ti itt vagytok.

— Nékem sem arról, hogy te vagy itt! . . . Miss Lind azonban felcazgatott és kezét nyújtotta Jacknak.

— Ez csakugyan meglepetés, mister Carston.

— De részemről is, — felelte Carston. — Ugy történt a dolog, hogy néhány napi szabadságot kaptam és ezt — természetesen — itt kívántam eltölteni.

Én bosszuan mormogtam valamit; Carston kacagott; miss Lind pedig mosolygott, ami meglepett, mert ez a vidám arcz épen nem illett a percz hangulatához. Én részemről épen az ellenkezőt vártam tőle.

— Velünk marad, kedves mr Carston? — kérdezte aztán miss Lind.

— Es Carston ismét felcazgatott, ami már idegessé tett.

— Oh nem! — felelte, — talán Foster nem is venné szívesen.

— Micsoda beszéd ez, öregem! — kiáltottam én, immár visszanyerve kellő nyugodtságot; — maradj csak itt, akár holnapig is. Azt hiszem a holdvilágban hárman is fájfúnk, elég nagy.

Miss Lind elpirult.

— Nem így gondoltam én, azt tudhatja, mr Carston; — mondta halkan.

— No, gyerekek — kacagott újra Carston, fogadjátok áldásomat!

Ezzel ünnepélyesen kitárta a karjait és megáldott bennünket. Aztán mellénk telepedett. Szerencsére már öreg este volt s így nem sokára pihenni kellett tőnk; miss Lind mosolygva, Carston kacagva, én pedig bosszusan, idegesen és morogva.

* * *

Másnap Jack ragyogó ábrázattal jött felém. Én épen a kertben sétáltam.

— Nos, öregem, hogy tetszik neked miss Lind? — kérdezte tőlem.

— Oh ez egyszer igazad volt, Jack.

— Mennyiben?

— Amennyiben rendkívüli, bájos lénynek nevezted. A kisasszony csakugyan bájos.

— Nos, és? — elértél már valamit?

— Észrevetted, hogy vonzódik hozzád?

— Oh, ezzel tisztában vagyok már! Ugy teszek azonban, mintha nem tudnam. Magam is épen annyira vagyok szerelmes belé, mint ő én belém; csak hogy — hisz tudod — mi férfiak jobban tudjuk elpalástolni az érzelmeinket.

— Hát ő erre nem képes?

— Épen nem; noha ugyancsak igyekszik.

Hanem, kedves barátom, ebben a tekintetben nem csal meg engem semmiféle asszony. O, miss Lind, már az enyém; annyira az enyém, hogy már most meghívlak az esküvőmre. Egyébként hálás vagyok irántad, hogy mindez így történt.

Jack nevetett. A kacagása nem volt ugyan természetellenes, de éppenséggel nem tetszett nekem.

E pillanatban miss Lind, a nagynénje és egy idegen, idősebb ur léptek a kertbe. Amint észre-

— Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűviz** valamennyi hashajtó vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízével fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

— **Eltört borostyánkő-ékszer** összeragasztására legjobb az úgy nevezett orosz enyv. Az összeragasztás úgy történik, hogy kis darab enyvet egy órán át kevés vízben áztatunk, azután melegítéssel feloldjuk. A kettőtört tárgy mindegyik felére meleg enyvet kennünk és a két darabot jól egymáshoz szorítjuk. Néhány óráig tartó száradás után az összeragasztás megtörtént.

— **Klein és Schwarz** hazánk egyik legnagyobb férfi- és gyermek-ruha áruháza az „angol király”-hoz, Budapest IV., Károlyi-körút 16. a főszűrt nemcsak a jeles minőségű szövetek feldolgozására helyezi, hanem elegáns, figyelmes és kitűnő munkáért, valamint minden egyes ruhadarab tartósságáért kezelést vállal. Az által, hogy a czég az összes bel- és külföldi gyártelepeken a legnagyobb árúkezelés végje, nemkülönben munkabeosztásának czélszerű berendezései folytán a t. vevőinek, az árúk olcsósága tekintetében is oly előnyöket biztosít, melyeket más czég nem adhat. Képes árjegyzékét ingyen küldi e szolid áruház mindenkinek.

KÖZGAZDASÁG.

Filléres tőke és 100 % jövedelem.

Mikor Noéh apánk a nagy víz után megpihent az Ararát hegyén, azon kezdte, hogy szőlőt ültetett. Okosan tette! Talán ő jött reá először, hogy: »borban az igazság». Szinte kedve volna az embernek azt hinni — néhai jó Horváth bácsival, — hogy a jó öreg magyar ember volt. De ha nem volt is magyar, tett a magyarnak annyi jót, a menyit csak az a német barát, ki Geiza vezér idejében a legelső barázdát szórta tele aranyat termő buzakalász pirosító szemével.

Édes hazánk sokat emlegetett kánaán hírét nagyrészt annak köszönheti, hogy az egész kerek világon olyan szinaranyat nem szűrték soha, mint azon a tiszparton kupos hegyen. Hej, de mióta az az átkos kis rovar, az az istencsapása »sziloférfőg», mint jó magyarnépünk elkeresztelte, kincset ért szőlőtőkénket elpusztította, bizony édes magyar véreink nagy része vele pusztult. Vele pusztult

vettek bennünket, felénk tartottak. Ethel már messziről köszöntött: oh e perczen isteni báj mosolygott rózsás orczián.

— Szabad az urukat egymással megismeretni? — mondta a nagynéni. — Mr. Foster, ur Dew ...

Az idegen ur szívvelyesen kezét nyújtotta felém, aztán Jackhoz lépett és megölelte őt.

— Jack fiám, épen most hallom a kedves hírt és szívből szerencsét kívánok önnek.

Te pedig Ethel, te büszke lehetsz reá, mert Jack boldogga fog tenni.

Tompa útést éreztem az agyamon; pillanatra valósággal elkábultam. Ah milyen gyafázatos komplot! micsoda ármányos játék! ... Jack ismét nevetett; én pedig csaknem rárontottam hírtelen dühömben.

— Nos, mister Foster, — fordult felém miss Lind híhetlen naiv mosolylyal, — hát én igazán nem tudta, hogy Jack az én vőlegényem?

Honnan tudtam volna? — Jack sohasem említette nekem a menyasszonya nevét; én meg nem is érdekldtem iránta, hiszen közömbös volt reám nézve. Siettem is a házból mielőbb, el más földbe. Az a nyaram ugyancsak rosszul kezdődött.

a jó mód sok-sok hajlékból és nagyon hosszú még az az idő, a mikor Isten segélyével sikerül kihevernünk e nyolczadik egyptomi csapást. De ki fogjuk heverni. Ki kell hevernünk! Ne csügedjünk el, mert biznunk kell nemzetünk halhatatlan költője ígéjében, hogy: »jöni fog, mert jöni kell, egy jobb kor...!» Meg van adva az irány, csak kitartás, csak előrel!

Évtizedek fáradságos, gondos munkája révén sikerült az országnak óriási előhaladást tenni a szőlő reconstitúció nagy műveiben és most már meglepődéssel tekinthetünk vissza küzdelmünk mezejére, mert azon munkás faradozások gyümölcsét látjuk. Visszatér még a jó mód, visszatér vele a jókedv, a tettgya, a pusztult hajlékokba a leszed hazánk újra az, a mi volt — a világ legnagyobb bortermelő országa.

Van egy dolog, ami gondolkozóba ejti azokat, kik szemüket rávetik azon véreinkre, kiknek szegény sorsuk vagy körülményeik kizárják azt, hogy az ösfoglalkozások e legjövendelméből — a szőlőtermelést megfelelő arányban kultiválják. Hány meg hány gazda van az országban, kinek nincs módjában kisebb-tábla szőlő beállítása, mert ahhoz vagy helye, vagy pénze, vagy annak kezeléséhez szükséges ideje, sőt legtöbbször mind a három hiányzik. Önkénytelen jut ill eszünkbe, hogy van egy dolog, aminek elhanyagolása, jobban mondvá figyelmen kívül hagyása gondatlanság volt már eddig is.

Számba sem jöhető parányi tőkével, kevés fáradsággal, pár arasznyi helyet olyan jövedelmessé lehet tenni, a milyenné a világon semmi mással. Ez pedig a szőlőültetvények létesítése, a szőlőtőkék leguassá nevelése. Valakinek csak az Isten kegyelme juttatott egy talpalatnyit a haza földéből, mindazoknak megvan a lehetőség, hogy szőlőültetvényeivel nagy jövedelemre tegyenek szert. Mindenütt, fel északnak, le délnek, nyugatnak és keletnek, legzordonabb éghajlatú vidékeinken is teljes sikerrel kultiválható. Megfelelő fajok helyes megválasztása biztosítja az eredményt. Egy pusztá fal, egy öreg fa, egy kerítés, egy gyeptű, hol rendez a csalán, bürök, tövis és megzámolatlan ezre a gyomnak szíjva a jó anyaföld éltető nedvét a gazda bosszuságára, minden haszon nélkül, széppé és aránytalanul jövedelmessé tehető, és mily nevelésesen kicsiny befektetést, mily észre sem vehető kevés munkát s utánjárást igényel. *Rátz.*

(Folytatása következik).

IRODALOM.

Országos irodalmi szövetség.

Minden nemzetnek legrágább kincse a nyelve.

Nyelvünkben van az élet.

Mentül magasabb műveltséget ér el az anyanyelvünk, annál bizonyosabb az, hogy élünk, hogy nemzetet és hazát alkotunk.

A sudaras fának nem kell bizonyítania, hogy él: lombja, virága, gyümölcse bizonyít mellette.

Ilyen lombbal koronázott fa a magyar nemzet közművelődése; virága a költészet, művészet, gyümölcse a lélektápláló tudomány, mely helyesen élni és gyarapodni tanít.

Ámde ez előfának, mely egy egész hazát betakar, nemcsak a magasba kell fel nőni lombos sudarával, de gyökereivel is szét kell terjedni az éltető földben, az egész hazában.

E tápláló gyökerek még sok rétegebe nemzetünknek nem terjedtek el. Egész néposztályok ellőtt ismeretlen a magyar irodalom, a mely osztályok pedig a magyar nemzet zömét, tömegét képezik.

Más nemzetek, nemcsak a nálunknál előhaladottabbak, de a hátramaradottabbak is táplálják lelküket hazai irodalmuk termékeivel. Pedig a mi népünk is szereti, sőt műveli a költészetet. Tanuk erre a népdalok és népregek magától termő világa.

A vágy, a hajlandóság megvan a magyar népben az olvasásra, de az eddig csak a ponyvairodalom termékeiben talált kielégítést.

E hiány kitérésére vállalkozott irodalmi szövetségünk, melyhez eddigelé csatlakozott huszonnyolcz hazai irodalmi társaság s közreműködését felajánlotta a legtöbb tehetséges írója a nemzetnek.

Czélünk az, hogy a költészet és hasznos tudás népszerű, érthető modorban vezettessék be a magyar nép nagy tömegébe. Hogy otthonra találjanak írónk művei a földmives szalmafedőes tauyájában, a kézműves műhelyében, a gyármunkás gyűléjében, a pástornép karánjában, a halász kunyhójában, a bányász aknájában, a hajós szárnycsónakjában, a vadász pihenőjében és a főnökakban, úgy mint az uri lakokban.

De különös feladatunknak tekintjük azon magyar hazánkfiak között terjesztetni a magyar irodalom termékeit, kik a végvidékeken, a nemzetiségek által lakott területeken, elszigetelve tartják fenn hazaszeretelen gyökerező nemzeti lelkületüket.

Tervünk: jó munkákat adni a nép és miveltebb közönség kezébe és olcsón, hogy a lelke művelődésére fordított illérelket senki se tekintse anyagi áldozatnak és tömeges hozzájárulás fogja biztosítani a vállalt sikerültét.

Felhívásunk szól a magyar nemzethez: mindazokhoz, kiknek a magyar nyelv drága kincs. Kiáltó szó ez a pusztában, de ezt a pusztát magyar nép lakja, mely szavunkat meg fogja érteni s nem hagyja biztató visszhang nélkül.

Dr. Jókai Mór.

Alapító tag lehet az, aki legalább 200 koronát befizet a szövetség céljaira. Rendes tagok: irodalmi és közművelődési egyletek évi 40 korona; irodalommal hivatásosan foglalkozó magánosok évi 6 korona tagsági díj mellett. Pártoló tag lehet bárki, ha az évi négy korona tagsági díj lefizetésére kötelezi magát.

A tagok illetékül díjtalanul kapják meg a szövetség kiadványait és pedig évente 5—6 kötet, 6—7 ives, elsőrangú magyar író tollából származó művet. Az első sorozat első kötete: Jókai Mórnak, a szövetség számára most készülő BONA című történelmi regénye lesz. A többi műre nézve Endrődy Sándor, Ambrus Zoltán, báró Dóczy Lajos, Rákosi Viktor, Gárdonyi Géza és még számos kiváló írónk ajánlotta fel közreműködését a szövetségnek.

A jelentkezések Szundy Károly szövetségi titkárhoz (Budapest, Luther- utca 1/A. ldsz. 1.) küldendők, a pénzküldemények pedig Földes Imre szöv. pénztárnokhoz (Lezsámitó és Pénzváltóbank Budapest, Dórtly-utca 6.) intézendők.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lap tulajdonos:

ISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i f. l. računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Csáktornya«, i t. d.

Gospodarstvo.

Kak šopaju guske vu Pomeraniji.

Vu Pomeraniji guske kak na mašču, tak i na gusta prsa gledeć vu najglasoviteša, ar ondešnji stanovnici osobito veliku skrb imaju na šopanja guskah. Pri nas vu Magjarskom orsagu gazdarice zadovolne jesu s tim, ako vu varašu nekuliko slohik gusek kupiju i nje preko 3 ili 4 tjednov s kuruzom šopaju. Nego more se pripetiti kad kada, da ravno vu onim danu, kad je već s marljivom skrblijovstvom guska dobro tusta postala, vu gajbi iznenada nju mrtvu najdeju.

Da se takovi dogodjaji ne pripetaju i da čim vešću cenu tusta guska imala bude, nek si pomeranijsku navadu pred se evzmeju, koji već od davna za šopanje odlučene guske vu vuzke gajbe zatvoriju i tako zvanom slobodnem šopanjem krmiju, s kojim načinom najizvrstniji uspeh postigli jesu. Guske najmre tomu vu jednim, okolo zagradjenim mestu držiju, gde se jesu moguće vendar gibati, nego samo jako ograničeno.

Preko prvih 8. danov s kuhanim krumperom hraniju guske, med koju hranu osim toga kuhanu repu takaj pomešaju. Zatim preko 2 dane sirovoga vu vodi nadutoga graha dobiju za hranu guske i još k tomu tuliko, kuliko su moguće potrošiti. Potem-

toja pako 3, ali pet danov kuhani ohladjeni ječmen dobiju. Zatim preko 14 danov pako ječmenoga srota zdruzganim kalamperom. Naj na zadnje nekuliko danov s zobenim srotom hraniju guske i tim zgotovili jesmo šopanje.

Poljeg svakoga načina guske za četiri ili pet tjednov zevsema tuste jesu i meso njihovo poljeg ovog načina izvrstno fino dobrog teka zadobi. Glavni posel je taj, da pod šopanjem najvešća čistoća ima se takaj obdržavati.

Kuliko more znesti kokoš?

U obće je to mnenje razširjeno, da jedna kokoš pre. o celoga svojega življenja najviše do 600 jajah moguća je znesti.

Francuski i nemski listi ovo mnenje ne spoznavaju za pravu, i s peldami dokazali želiju.

Po takvim jeden list ovak piše: da Kreve Kour kokot s Kochin zvanom kokošom, najmre od njih se zvaljeni odvetek jedna kokoš za četiri i pol leta dana 535 jajah znesla je, kad su nju pako zarezali bili, još 300 drobnih jajan našli jesu vu njoj. Jedna druga pako k ovoj feli spodobna kokoš kroz pet ljet znesla je 647 komadov jajah, i kokoš je još i sada zdrava.

Kaj je novoga?

Dokončena zaljubljenost.

Vu ovih dnevih vu Budapešti vu os-

tariji Krett Maria zvana švelja se otrovila bila. Puce ove rodbina zatuzila je Levej Šandor, 24 ljet staroga mehanikuša, ar on je natural vu smrt nesrećnu Marišku. Redarstvo je sada na valuvanje pozvalo Levej Šandora, koj ova valuje, da izjednoglasnom željom nakanili se jesu razdeliti od življenja, nego kad je počul, da puca jako hruguli, izgubil je hrabrenost i nije imal tuliko jakosti, da vumre. Po takvim načinom odbežal je od vmirajuće. Naravski redarstvo ga zato ipak bilo zadržalo.

Protiv sušiči serum zvano vračtvo.

Kak se ima viditi, da novo iz najdeni serum zvane sušično vračtvo, od kojega sad ovo zadnje vreme tuliko reći bilo, samo opet prevaranost bude svakomu zrokuvalo, kajti su najmre bili mislili, da za ovo vreme ovomu pogibeljnomu betegu iznašli jesu vračtvo Iz Boroszlo javiju, da Mikulić sveučilišta professor vu onom razgovoru, vu kojem se od novoga seruma reć bila podigla, sledeća je naprava stavil. Kroz više tjednov delaju probu nad sušičnima, nego vu više slučajih niti neskođi, niti pako kakovu pomoć spoznal nije, samo kod dvuh slučajov spoznal je nekvu malu polešćicu, koja od samoga sebe takaj mogla bi se pripetiti. Zato još vnogo moraju premišljavati, dok protiv ovomu betegu na pokon istinskoga suda izreći mogli budu.

Supremuškomuša testament.

Majlath Istvan sad ni davna preminutoga baršianskoga velikoga župana testa-

ZABAVA.

„Samo pjesnika ne!“

Tim rieči mi je negda liepa Rozika odrapila, kad sam ju za ljubav zamolil. Dakako, još kakli dijak bivši znal bi narisati strelicom prepodeno srce, za koje sam si predstavdal da je Rozikino, a onda izpod tog prebodenog i krvarećeg srca znal bi po koj verzuš o ljubavi napisati i to je onda Rozika držala za pjesništvo, a mene za pravcatoga pjesnika, pak mi je gore spomenuti rieči dobacila, kad sam joj ponudil da stupi s menom u pogodbu za naša srca. »Ne, — samo pjesnika ne! Za tak badastu me nebudete držali, da bi ja ikada pjesnika ljubila!« — mi je posve ravnođušno odrezala.

»Pak koj tak strašan zločin su pjesnici počinili?« — zapitam ja — »da stese protiv njim zaklela? Em oni ne samo da ljube kak i svaki drugi vmrtni na povrh toga oni znadu, kaj drugi neznadu, u svojih verzuših spievati liepotu svoje drage i dignuti ju do nad oblake — dapače do neba.«

»Baš je to ono, kaj nemogu trpeti, i baš su se ovi poetički metamorfri tim pri meni do dna zamierili. Ne, ne, — tih vrag v se bojim, da mi se nebi dogodilo, kak se je to dogodilo mojoj prijateljici Getrudici!«

»Pak kaj se je Getrudici dogodilo?« — zapitam ja.

I Rozika pričme pripoviedati:

» . . . I baš sam stala za ledji Getrudice te sam joj stezala novu opravu, koju si je extra za današnji ball iz Beča naručila, kad na jedan kraj na stoleku pred zrcalom pukne mala vazica, u kojoj se je močil snopić cvietja i črepinje je tu lezalo a med njim je stalo malo bitje čoviečanske spodobne, ali ne veće, kak je jedan prst i liepo oblečeno u žutu svilnu opravicu koje je bilo lahko razpoznati, da je nieka vila. I bila je! Te sad pregovori ljubkim glasom, kak da pčelica zuji ili on gorični »črn biel« čvrčka: Getrudica, kak mnoga vila svoj život sprovedi u dišućem cvietju, tak ovo i ja svoje sprovodjem u ružah kelihu ili med malenkostjama, kak su ove vazice, škatulice, flašice i t. d. — Ovde mi je

u tvojoj sobici najliepše i više krat sam te prisluškavala, kad si sama bila te si na glas mislila, ili je bil tvoj dragi u poštenju pri tebi. Ja sam nad tvojim dobrim srdcem i liepim vladanjem oduševljena na toliko da sam odredila ti nekaj prikazati. Zaželi si anda jednu stvar i želja će ti se izpuniti, na to ti zadajem moju vilinsku poštetu rieč.«

Bože moj! Kaj si može li pa dievojka zaželjati u takovom slučaju, nego to da postane još liepša.

I anda naša Getrudica, — koja je zalibi bože bila u jednog pjesnika zaljublena, mislila je na one njegove vruće, žarke ljubavne pjesme, kojimi je nju opeival i ujezinu liepotu do angelske zdigavala. I ona si od vile zaželi to, da bude izbilja onak liepa i baš onakova, kakovu ju je njezinu dragi u svojih pjesmah opeival.

»Dobro je!« — reče joj vila te se grohotom nasmije. »Samo se liepo do kraja obleći i čim stupiš u saltu na balu, već će ti biti želja izpunjena.« — I tim je nestane.

Kak da vlada coprija, črepinje razpuk-

menta sad su odpećatili. Svojega testamenta u jednom pašušu takvu naredbu načinil je pokojnik, da njegovo mrtvo telo nek odpeļaju u Gotha i tamo nek požgeju. Ako pak familija na ovo privoli nebi hotela, onda nek polozi jednu svotu penez krematorijum zvanog uredbi pak u Magjarskim orsagu, nek ovu njegovu želju izpuniju. Velikoga župana familija — nije hotela proti želji pokojnika učiniti — mrtvo njegovo telo odpeļjali jesu u Gotha, gde kak se znade, mrtvih telah požganje je dopušćena.

Streljeni svećenik.

Iz Sátoruhelja telegrafiraju: Proti Damjanovics Agostonu hodrogszerdahelyskomu grčko katoličkomu svećeniku ove dane nepoznati ljudi težku napadu učinili jesu. Upravo onda, kad je večerjal, negdo je obloka na svećenika strelil i smrtno bil ranil. Nepoznatoga napadnika sad žandarstvo išće krvavo ranjenoga svećenika strelil pako k njemu spadajući člani po železnici u glavni grad Budapešt dopeljali jesu.

Borba samoubojnikom.

Almás Sándor zidar ove dane posledne iz Margit zvanoga mosta je u Dunaj duknul. Poljeg bivši redar ovo videći — u ladju sedne i za njim brodi, akoprem samoubojnik i njega je hotel za sobom potegnuti, nego zato ipak ga se oslobodil. Izbavitelji su njega u Rokuš špitalj odegnali.

Starodobni kruh.

Pariška Akademija sad vu najza njoj skupštini još od Pompeja i starodobnoga Egiptoma dolazeće krušne spomenike na videlo postavili jesu. Starinski egiptouci takovo navadu imali jesu da poljeg svojih mrtvacov kruh položili jesu, vu grob i više takovih malih cipovov vu čudnovitom položaju našli jesu vu priliki kopanja. Vu Kruhu poljeg Kemianskoga pregledavanja našli jesu — jednu stran šterke. — Osim toga znamenje bilo je videti takaj od šalitroma, koj valda od s kruhom pomenjšane soli mogel je ziti. Vu Pompeji izkopani kruhi bole su bili k laporu spodobni, izvornost njihovo ni bilo moguće videti, kajti strahovala lava velika vručina je čisto na nikaj spravila.

njene vazice se je onak samo od sebe zjediniilo i vazica je tu stalo ciela cielenakak da nikada nije bila potra, opet na Gertrudičinem stoleku pred zrcalom med ostalimi hlašćami, skatulami i drugim malenkostmi.

Gertrudica se je sad žurila do kraja se obleći. Ona je komaj čekala na on hip, kad će u svojoj sjajućoj liepi u ball salu stupiti gde će se nad njezinom liepotom sve zabezknuti, jer da tak bude, tomu je bila sigurna, em joj je vila zadala svoju vilinsku pošćenu rieć.

Srdce joj je tuklo, kad je bila oblećenjem gotova te se je odputila na ples, a još više joj je onda tuklo, kad je stupila u dvoranu, gde se je plesalo jer je bila sigurna da će se sve nad njezinom liepotom čuditi, em joj je vila zadala svoju vilinsku pošćenu rieć, da će takova biti, kako ju njezin dragi, pjesnik, u svojih pjesmah opisuje. Dvorana je bila razsvietljena kak dan i ona stupa nutar — ali o strahote, sve je osupnjeno od nje biežalo, svaki je prstom na nju kazal i se trsil, da šnjom nedođe u blizinu, nego da bude čim dalje od nje,

Na posudu vzeta kućlja.

Ove dane poslje podne jeden dobro oblećeni mladi človek dojde k Janula Jožel kućljah tvorničara skladište vu Budapešti.

— Od Dr. Kajdacsy vraćitelja došel jesem. Jednu pristojnu kućiju bi trebuval. Samo dve vure bi hasnuval, Janula preda imenuvanomu jednu kućiju i tudjinac kad za tri vure hasnuvanja kocije potrebitu cenu izplatil, odmah ju i odpeļja takaj. Kućljah tvorničar jednoga zaufanoga človeka pazljivo za njim pošle, koj se jednako prama železnici bil odpravil i kućiju je nakanil vu Pakš poslati. Na Janula človeka opomenu redarstvo ovoga sumljivoga tudjinca prime. Onda se zeznalo, da se taj mlad človek za Balint Istvana zove i da nikakvoga posla nema s Kajdacsy doktorom, kućiju je samo zato posudil od Janule, da nju proda. Redarstvo sad vu tom mišljenju biva, da Balint je taj pogibeljen človek, koj je sad ove zadnje dneve više tergovcov bil povkaniil vu glavnom gradu Budapeštu.

Smrtna večerja.

Žalostno dogodjenje pripetilo se kod jednoga sabolskoga meštra vu njegovoj familiji. Goldberger Illés zvani sabol ove dane jednu gusku dal si je speći za večerju i tečno ovu hranu s dobrim apetitom potrošil je iz četiri članov stojećom familijom: muž, žena i dvojom decom svojom. Prama pol noći svi četiri zlo se počeli jesu čutiti. Muž su krći prijeli i samosvest je takaj bil zgubil. Kod Goldbergerice još bolje se pojavili jesu. Pobudi svoje susede, koji nabrzoma doktora pozvali jesu. Doktor je ustanovil da familije bolst otrovnost je zrokovala. Gusećje meso, koje su bili jeli, pozvarjeno je — moglo biti, — ali moguće i to — da kakov — drugi otrov — je takaj mogel biti — vu njoj Goldberger i njegova čerka na tuliko se jesu zlo čutili, da na doktora odredjenje na kolih vu Rokuš špital su bili odpeļjali nje. Ženu i njezinoga sina pri domu vraćiju Mužev položaj vu Rokuš špitalu se nikaj ne poboljšava. Doktorov svi trudi badava jesu. Stari človek već još po noći vu agoniju je opal, i do jutra je vumerl. Otrova ga vmoril. Čerka njegova je takaj na velikoj pogibelji i nije nemoguće da i ona takaj aldovom postane ot-

rovne večerje. Goldbergera mrtvo telo vu pravdenoga stola paranja zavod odnesli jesu gde budu njega parali, da budu mogući uztanoviti da najmre kakov zrok je imal biti smrti. Od paranje uspjeha visi, da redarstvo vu kakvom pravilo bude započelo istragu.

Kradljivost.

Jeden mesec toga, da redarstvo prijelo je Nagylaki Juraj zvanoga predstavlaca koj je s najvećšom sprednostjom po železnici tolvajstva činil.

— Od Nagylakija za ono vreme redarstvo je vno go grešnih činov povedala od njega, med ostalimi vu prvi red spada Lajos Viktor nadhercega i grof Almassy Györgyce na njih načinjena kradljivost.

Iz Beća sad je dobilo redarstvo telegrama, vu kojem se ujim do znanja stavlja, da taj isti predstavlac kak se vidi osem ovih načinil je i druge kajakakove kradljivosti takaj.

Fišchl Eugenija zvana gospa najmre već septembra 7. dneva podigla je tužbu na redarstvu da na budapeštansko-bečkim brzovlaku vkradjeno je bilo 5000 korun vrednog dragocenjenoga blaga. Redarstvo je odmah istragu podiglo i zeznalo se je da i ovu kradljivost je Nagylaki György takaj načinil.

Zanimljivo da taj ljukav predstavljac kak je pokral bil Fišchl Eugeniju. Za doktora se predstavil pred betežljivom gospojom — to betežljivu — gospoju — je nagovoril bil, — da nek mu očivestno — izjavil, da što nju boli. Fišchl Eugenija je vurnevala tomu elegantno opravljenomu gosponu i očituje pred njim svoju nevolju.

— Iz hipnozisionom kak se mi čini, bi mozbit ozdravila! — veli gospa.

— Samo ovo treba — vu sebi misli Nagylaki Juraj i taki počne delovanje. Širom nek si odpreju oči, on pako iz svojimi rukami kokus pokose čini. Betežljiva gospoja za pet minut tvrdo zaspi i kad se prebudila, nije našla više doktora niti pako svoje dragocenjene kince.

Krvoločni mladoženja.

Iz Temešvara javiju, da vu Aranyág zvanog občini po imenu Tritunics Istvan mužki dečko iz Szava Žužanom tekućeg

kamo je goder po sali išla i gde goder je stala ili sedela, od svikud su ostali plesaci i plesanice na drugu stranu dvoranu otišli tak, da je ona uvijek sama samcata ostala.

Pak kaj se je dogodilo? Za božju volju, kaj je to bilo šnjom, da ju je sve biežalo, miesto da se njezinoj liepoti čudi? Jeli mozbit vile nije svoju vilinsku pošćenu rieć držala ili kaj je?

I ona sad sva u strahu stane pred zrcalo.

Tigrišovo srdce bi se bilo umekšalo nad vriskom, kojim je završnula, kad se je u zrcalo poglednula!

Je, izbilja ona je bila baš takova, kakovu je njezin dragi, pjesnik, u svojih pjesmah opieval. Njezini vlasni nisu bili vlasni već »najfinija pavučina leskajuća se u sunčanom žaru.« njezine oči nisu već bile oči, nego »dvie leskajuće se zviezde.« Njezin vrat je bil pravi »tabudov vrat«, njezine ustnice su bile sami »koralli« a obrve »dvie pijavke.« Ktomu su joj na plećih izrasle dvie »angelske kreljuti«, a koža cieloga tiela je bil sam »snieg i alabaster.«

Sirota Gertrudica! Ona je biežala do-

mov iz dvorane, a doma joj je vila pomienila njezinu sadašnju pjesničku liepotu u njezinu prijašnju naravnu. Ali pjesniku je odmah dala pas a port te mu je pokazala vrata. A bili su potrebni tri mladi doktori, četiri inžiniri i nekoliko officirah, dok je strašno iznenadjenje svoje prve ljubavi zaboravila.

»Anda« — zaključil sad Rozika — »sad će vam valda biti jasno zakaj ću se uvijek čuvati u pjesnika se zaljubiti.«

Em. Kollay,

Nesporazumljenje.

Pruski kralj Friderik veliki se nije na nikaj više srdil nego na mehkoću i razmazženost med vojimi soldati, naročito pak nije mogel trpeti, da su nekoi bogatiji hursarski officiri, kad su po zimskih noćih na stražu izmarširali, ili stražu inspicirali, znali još preko uniforme skupocieni bundek obleći pak je onda za to izdal naredbu, kojom se strogo zabranjuje na stražu sobom bundeke donošati. Medjutim su ipak bili

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jozeфа** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa.l računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Csáktornya«, i t. d.

Gospodarstvo.

Kak šopaju guske vu Pomeraniji.

Vu Pomeraniji guske kak na mašču, tak i na gusta prsa gledeć su najglasoviteša, ar ondešnji stanovnici osobito veliku skrb imaju na šopanja guskah. Pri nas vu Magjarskom orsagu gazdarice zadovolne jesu s tim, ako vu varasu nekuliko slokih gusek kupiju i nje preko 3 ili 4 tjednov s kuruzom šopaju. Nego more se pripetiti kad kada, da ravno vu onim danu, kad je već s marljivom skrblijovstvom guska dobro tusta postala, vu gajbi iznenada nju mrtvu najdeju.

Da se takovi dogodjaji ne pripečaju i da čim većšu cenu tusta guska imala bude, nek si pomeranijsku navadu pred se evzmeju, koji već od davna za šopanje odlučene guske vu vuzke gajbe zatvoriju i tako zvanom slobodnem šopanjem krmiju, s kojim načinom najizvrstniji uspeh postigli jesu. Guske najmre tomu vu jednim, okolo zagradjenim mestu držiju, gde se jesu moguće vendar gibati, nego samo jako ograničeno.

Preko prvih 8. danov s kuhanim krumperom hraniju guske, med koju hranu osim toga kuhanu repu takaj pomešaju. Zatim preko 2 dane sirovoga vu vodi nadutoga graha dobiju za hranu guske i još k tomu tuliko, kuliko su moguće potrošiti. Potem-

toga pako 3, ali pet danov kuhanu ohladjeni ječmen dobiju. Zatim preko 14 danov pako ječmenoga šrota zdruzganim kalemperom. Naj na zadnje nekuliko danov s zobenim šrotom hraniju guske i tim zgotovili jesmo šopanje.

Poljeg svakoga načina guske za četiri ili pet tjednov zevsema tuste jesu i meso njihovo poljeg ovog načina izvrstno fino dobroga teka zadobi. Glavni posel je taj, da pod šopanjem najveksa čistoća ima se takaj obdržavati.

Kuliko more znesti kokoš?

U obće je to mnjenje razširjeno, da jedna kokoš pre. o celoga svojega življenja najviše do 600 jajah moguća je znesti.

Francuski i nemski listi ovo mnjenje ne spoznavaju za pravo, i s peldami dokazati želju.

Po takvim jeden list ovak piše: da Kreve Kour kokot s Kochin zvanom kokošom, najmre od njih se zvaljeni odvetek jedna kokoš za četiri i pol leta dana 535 jajah znesla je, kad su nju pako zarezali bili, još 300 drobnih jajah našli jesu vu njoj. Jedna druga pako k ovoj feli spodobna kokoš kroz pet ljet znesla je 647 komadov jajah, i kokoš je još i sada zdrava.

Kaj je novoga?

Dokončena zaljubljenost.

Vu ovih dnevih vu Budapešti vu os-

tariji Krett Maria zvana švelja se otrovila bila. Puce ove rodbina zatužila je Levej Šandor, 24 ljet staroga mehanikuša, ar on je natural vu smrt nesrećnu Marišku. Redarstvo je sada na valovanje pozvalo Levej Šandora, koj ova valuje, da izjednoglasnom željom nakanili se jesu razdeliti od življenja, nego kad je počul, da puca jako hrubi, izgubil je hrabrenost i nije imal tuliko jakosti, da vumre. Po takvim načinom odbežal je od vmirajuće. Naravski redarstvo ga zato ipak bilo zadržalo.

Protiv sušiči serum zvano vračtvo.

Kak se ima viditi, da novo iz najdeni serum zvané sušično vračtvo, od kojega sad ovo zadnje vreme tuliko reći bilo, samo opet prevaranost bude svakomu zrokuvalo, kajti su najmre bili mislili, da za ovo vreme ovomu pogibeljnomu betegu iznašli jesu vračtvo Iz Boroszlo javiju, da Mikulič sveučilišta professor vu onom razgovoru, vu kojem se od novoga seruma reč bilo podigla, sledeća je naprva stavil. Kroz više tjednov delaju probu nad sušičnima, nego vu više slučajih niti neškodi, niti pako kakovu pomoć spoznal nije, samo kod dvuh slučajov spoznal je nekvu malu polešćicu, koja od samoga sebe takaj mogla bi se pripetiti. Zato još vnogo moraju premišljavati, dok protiv ovomu betegu na pokou istinskoga suda izreći mogli budu.

Supremuškomuša testament.

Majlath Istvan sad ni davna preminutoga baršianskoga velikoga župana testa-

ZABAVA.

„Samo pjesnika ne!“

Timi rieći mi je negda liepa Rozika odrapila, kad sam ju za ljubav zamolil. Dakako, još kakti dijak bivši znal bi narisati strelicom prepodeno srce, za koje sam si predstavdal da je Rozikino, a onda izpod tog prepodeno i krvarećeg srca znal bi po koj verzuš o ljubavi napisati i to je onda Rozika držala za pjesništvo, a mene za pravovag pravcatoga pjesnika, pak mi je gore spomenuti rieći dobacila, kad sam joj ponudil da stupi s menom u pogodbu za naša srca. »Ne, — samo pjesnika ne! Za tak bedastu me nebudete držali, da bi ja ikada pjesnika ljubila!« — mi je posve ravnođušno odrezala.

»Pak koj tak strašan zločin su pjesnici počinili!« — zapitam ja — »da ste se protiv njim zaklela? Em oni ne samo da ljube kak i svaki drugi vmrtneli a povrh toga oni znadu, kaj drugi neznađu, u svojih verzuših spievati liepotu svoje drage i dignuti ju do nad oblake — dapaće do neba.«

»Baš je to ono, kaj nemogu trpeti, i baš su se ovi poetički metamorfri tim pri meni do dna zamierili. Ne, ne, — tih vragov se bojim, da mi se nebi dogodilo, kak se je to dogodilo mojoj prijateljici Getrudici!«

»Pak kaj se je Getrudici dogodilo?« — zapitam ja.

I Rozika pričme pripoviedati:

» . . . I baš sam stala za ledji Getrudice te sam joj stezala novu opravu, koju si je extra za današnji ball iz Beča naručila, kad na jedan krat na stoleku pred zrealom pukne mala vazica, u kojoj se je močil snopić cvietja i črepinje je tu ležalo a med njim je stalo malo bitje čoviećanske spodobne, ali ne veće, kak je jedan prst i liepo oblečeno u žutu svilnu opravicu koje je bilo lahko razpoznati, da je nieka vila. I bila je! Te sad pregovori ljubkim glasom, kak da pčelica zuji ili on gorični »črn biel« évréka: Getrudica, kak mnoga vila svoj život sprovodi u disučem cvietju, tak evo i ja svoje sprovadjem u ružah kelihu ili med malenkostjama, kak su ove vazice, škatulice, flašice i t. d. — Ovde mi je

u tvojoj sobici najliepše i više krat sam te prislušavala, kad si sama bila te si na glas mislila, ili je bil tvoj dragi u poštenju pri tebi. Ja sam nad tvojim dobrim srdcem i liepim vladanjem oduševljena na toliko da sam odredila ti nekaj prikazati. Zazeli si anda jednu stvar i želja će ti se izpuniti, na to ti zadajem moju vilinsku poštenu rieć.«

Bože moj! Kaj si može li pa dievojka zazeljeti u takovom slučajju, nego to da postane još liepša.

I anda naša Getrudica, — koja je zali bože bila u jednog pjesnika zaljubljena, mislila je na one njegove vruće, žarke ljubavne pjesme, kojimi je nju opievaj i njezinu liepotu do angelske zdigaval. I ona si od vile zaeli to, da bude izbilja onak liepa i baš onakova, kakovu ju je njezin dragi u svojih pjesmah opievaj.

»Dobro je!« — reče joj vila te se grohotom nasmije. »Samo se liepo do kraja obleći i čim stupiš u sallu na balu, već će ti biti želja izpunjena.« — I tim je nestane.

Kak da vlada coprija, črepinje razpuk-

menta sad su odpećali. Svojega testamenta u jednom pašuu takvu naredbu načinil je pokojnik, da njegovo mrtvo telo nek odpeljaju u Gotha i tamo nek požgeju. Ako pak familija na ovo privoliti nebi hotela, onda nek položi jednu svotu penz krematorium zvanog uredbi pak u Magjarskim orsagu, nek ovu njegovu želju izpuniju. Velikoga župana familija — nije hotela proti želji pokojnika učiniti — mrtvo njegovo telo odpeljali jesu u Gotha, gde kak se znađe, mrtvih telah požganje je dopušćena.

Streljeni svećenik.

Iz Sátorujhelja telegrafiraju: Proti Damjanovics Agoštonu hodrogszerdahelyskomu grčko katoličkomu svećeniku ove dane nepoznati ljudi težku napadu učinili jesu. Upravo onda, kad je večerjal, negdo je obloka na svećenika strelil i smrtno bil ranil. Nepoznatoga napadnika sad žandarstvo išće krvavo ranjenoga svećenika strelil pako k njemu spadajući člani po železnici u glavni grad Budapešt dopeljali jesu.

Borba samoubojnikom.

Almás Šándor zidar ove dane posledne iz Margit zvanoga mosta je u Dunaj duknul. Poljeg bivši redar ovo videći — u ladju sedne i za njim brodi, akoprem samoubojnik i njega je hotel za sobum potegnuti, nego zato ipak ga se oslobodil. Izbavitelji su njega u Rokuš špitalj odegnali.

Starodobni kruh.

Pariška Akademija sad vu najza njoj skupštini još od Pompeja i starodobnoga Egiptoma dolazeće krušne spomenike na videlo postavili jesu. Starinski egiptonski takvu navadu imali jesu da poljeg svojih mrtvacov kruh položili jesu, vu grob i više takovih malih cipovov vu čudnovitom položaju našli jesu vu priliki kopanja. Vu Kruhu poljeg Kemiainskoga pregledavanja našli jesu — jednu stran šterke. — Osim toga, znamenje bilo je videti takaj od salitroma, koj valda od s kruhom pomenjšane soli mogel je ziti. Vu Pompeji izkopani kruhi bole su bili k laporu spodobni, izvornost njihovo ni bilo moguće videti, kajli strahovita lava velika vručina je čisto na nikaj spravila.

Na posudu vzeta kućlja.

Ove dane poslje podne jeden dobro oblečeni mladi človek dojde k Janula Jozež kućljah tvorničara skladište vu Budapešti.

— Od Dr. Kajdacsy vračitelja došel jesem. Jednu pristojnu kućlju bi trebuval. Samo dve vure bi hasnuval, Janula preda imenuvanomu jednu kućlju i tudjinac kad za tri vure hasnuvanja kocije potrebitu cenu izplati, odmah ju i odpelja takaj. Kućljah tvorničar jednoga zaufanoga človeka pazljivo za njim pošle, koj se jednako prama železnici bil odpravil i kućlju je nakanil vu Pakš poslati. Na Janula človeka opomenu redarstvo ovoga sumljivoga tudjinca prime. Onda se zeznalo, da se taj mlad človek za Balint Istvana zove i da nikakvoga posla nema s Kajdacsy doktorom, kućlju je samo zato posudil od Janule, da nju proda. Redarstvo sad vu tom mišljenju biva, da Balint je taj pogibeljen človek, koj je sad ove zadnje dneve više tergovcov bil povkaniil vu glavnim gradu Budapeštu.

Smrtna večerja.

Žalostno dogodjenje pripetilo se kod jednoga sabolskoga meštra vu njegovoj familiji. Goldberger Illés zvani sabol ove dane jednu gusku dal si je speći za večerju i tečno ovu hranu s dobrim apetitom potrošil je iz četiri članov stojećom familijom: muž, žena i dvojom decom svojom. Prama pol noći svi četiri zlo se počeli jesu čuti. Muž su krći prijeli i samosvest je takaj bil zgubil. Kod Goldbergerice još bolje se pojavili jesu. Pobudi svoje susede, koji nabrzoma doktora pozvali jesu. Doktor je ustanovil da familije bolest otrovnost je zrokovala. Gusečeje meso, koje su bili jeli, počvarjeno je — moglo biti, — ali moguće i to — da kakov — drugi otrov — je takaj mogel biti — vu njoj Goldberger i njegova čerka na tuliko se jesu zlo čutili, da na doktora odredjenje na kolih vu Rokuš špital su bili odpeljali nje. Ženu i njezinoga sina pri domu vraćuju Muzev položaj vu Rokuš špitalu se nikaj ne pobolšava. Doktorov svi trudi badava jesu. Stari človek već još po noći vu agoniju je opal, i do jutra je vumerl. Otrova ga vmoril čerka njegova je takaj na velikoj pogibelji i nije moguće da i ona takaj aldovom postane ot-

rovne večerje. Goldbergera mrtvo telo vu pravdenoga stola paranja zavod odnesli jesu gde budu njega parali, da budu mogući uztanoviti da najmre kakov zrok je imal biti smrti. Od paranje uspjeha visi, da redarstvo vu kakvom pravilo bude započelo istragu.

Kradljivost.

Jeden mesec toga, da redarstvo prijelo je Nagylaki Juraj zvanoga predstavljača koj je s najvekšom sprednostjom po železnici tolvajstva činil.

— Od Nagylakija za ono vreme redarstvo je vno go grešnih činov povedala od njega, med ostalemi vu prvi red spada Lajos Viktor nadhercega i grof Almassy Györgyice na njih načinjena kradljivost.

Iz Beča sad je dobilo redarstvo telegrama, vu kojem se njim do znanja stavljaja, da taj isti predstavljač kak se vidi osem ovih načinil je i druge kajkakove kradljivosti takaj.

Fišchl Eugenija zvana gospa najmre već septembra 7. dneva podigla je tužbu na redarstvu da na budapeštansko—bečkim brzovlaku vkradjeno je bilo 5000 korun vrednog dragocenjenoga blaga. Redarstvo je odmah istragu podiglo i zeznalo se je da i ovo kradljivost je Nagylaki György takaj načinil.

Zanimljivo bil taj ljukav predstavljač kak je pokral bil Fišchl Eugeniju. Za doktora se predstavil pred betežljivom gospojom — to betežljiv — gospoju — je nagovoril bil, — da nek mu očevstno — izjavi, da sto nju boli. Fišchl Eugenija je veruvala tomu elegantno opravljenom gospoju i očituje pred njim svoju nevolju.

— Iz hipnozišom kak se mi čini, bi mozbit ozdravila! — veli gospa.

— Samo ovo treba — vu sebi misli Nagylaki Juraj i taki počne delovanje. Širom nek si odpreju oči, on pako iz svojimi rukami kokus pokose čini. Betežljiva gospoja za pet minut tvrdo zaspi i kad se prebudila, nije našla više doktora niti pako svoje dragocenjene kinče.

Krvoločni mladoženja.

Iz Teševšara javiju, da vu Aranyág zvanog obćini po imenu Tritunics Istvan mužki dečko iz Szava Žužanom tekućeg

njene vazice se je onak samo od sebe zjednilo i vazica je tu stalo ciela cieleமாக da nikada nije bila potrta, opet na Gertrudićinem stoleku pred zrcalom med ostalemi flašicami, škatulami i drugimi malenkostmi.

Gertrudica se je sad zurila do kraja se obleći. Ona je komaj čekala na on hip, kad će u svojoj sjajućoj liepiti u ball salu stupiti gde će se nad njezinom liepotom sve za bezeknuti, jer da tak bude, tomu je bila sigurna, em joj je vila zadala svoju vilinsku poštnu rieč.

Srdce joj je tuklo, kad je bila oblečenjem gotova te se je odputila na ples, a još više joj je onda tuklo, kad je stupila u dvoranu, gde se je plesalo jer je bila sigurna da će se sve nad njezinom liepotom čuditi, em joj je vila zadala svoju vilinsku poštnu rieč, da će takova biti, kako ju njezin dragi, pjesnik, u svojih pjesmah opisuje. Dvorana je bila razsvietljena kak dan i ona stupi nutar — ali o strahote, sve je osupnjeno od nje biežalo, svaki je prstom na nju kazal i se trsil, da šnjom nedođe u blizinu, nego da bude čim dalje od nje,

kamo je goder po sali išla i gde goder je stala ili sedela, od svikud su ostali plesači i plesanice na drugu stranu dvoranu otišli tak, da je ona uvijek sama samcata ostala.

Pak kaj se je dogodilo? Za božju volju, kaj je to bilo šnjom, da ju je sve biežalo, miesto da se njezinom liepoti čudi? Jeli mozbit vile nije svoju vilinsku poštnu rieč držala ili kaj je?

I ona sad sva u strahu stane pred zrcalo.

Tigrišovo srdce bi se bilo umekšalo nad vriskom, kojim je završnila, kad se je u zrcalo poglednula!

Je, izbilja ona je bila baš takova, kakovu je njezin dragi, pjesnik, u svojih pjesmah opieval. Njezini vlasti nisu bili vlasti već »najfinija pavučina leskajuća se u sunčanom žaru.« njezine oči nisu već bile oči, nego »dvie leskajuće se zviezde.« Njezin vrat je bil pravi »labudov vrat«, njezine ustnice su bile sami »koralli« a obrve »dvie pijavke.« Ktomu su joj na plećih izrasle dvie »angelske kretelji«, a koža cieleloga tiela je bil sam »snieg i alabaster.«

Sirota Gertrudica! Ona je biežala do-

mov iz dvorane, a doma joj je vila pomienila njezinu sadašnju pjesničku liepotu u njezinu prijašnju naravnu. Ali pjesniku je odmah dala pas a port te mu je pokazala vrata. A bili su potrebni tri mladi doktori, četiri inžiniri i nekoliko oficirah, dok je strašno iznenadjenje svoje prve ljubavi zaboravila.

»Anda« — zaključil sad Rozika — »sad će vam valjda biti jasno zakaj ču se uvijek čuvati u pjesnika se zaljubiti.«

Em. Kollay,

Nesporazumljenje.

Pruski kralj Friderik veliki se nije na nikaj više srdil nego na mehkoću i razmazanost med vojimi soldati, naročito pak nije mogel trpeti, da su nekoji bogatiji hursarski oficiri, kad su po zimskih noćih na stražu izmarširali, ili stražu inspicirali, znali još preko uniforme skupocieni bundek obleći pak je onda za to izdal naredbu, kojim se strogo zabranjuje na stražu sobom bundeke donasati. Medjutim su ipak bili

ekućeg meseca 11. dana obdržaval je svoje venčanje. Na svatbi med mladoženjem i med svati je bitvina nastala, puca počne braniti svoga napitoga mladoženju, na slo Trifunics od nagle srditosti svoje zaručnice srđee s jednim ostrim nožem prebode. Puca se mrtva bila zrušila na zemlju.

Obesila je tri svoje sine.

Vu Berlinu ove dane strahovito dogodjenje se bilo pripetilo. Jednog Vinterstein zvanoga slovo skladara žena radi velikoga siromaštva obesila je svoje tri neđužne sinčice, med kojimi najmenjši je četiri, a najvejši pako sedem ljeošnjački bili jesu. Mati se za tim sama bila javila pred redarstvom gde je nazvestila da je od dvojnosti načinila ovo strahovito delo. Njezin muž koj radi sušice vu pegnici zvanom sanatoriumu je, svoju familiju vu najvejšoj nevolji je ostavil.

Jeden muž dve žene.

Redarstvo je zadržalo Černay Janoš 36 ljet stara sabola, koj se dvakrat bil oženil. Prvu svoju ženu je ostavil i vu Balasagyarmatu spoznal se s jednom kuharicom koju si je takaj za ženu bil vzel. Ov par ljudi vu Budapeštu vu miru živel je, nego samo tak dugo, doklam su oni peneci, koje je žena donesla trajali. Kad su peneci svi minuli, Černay ostavil je drugu svoju ženu takaj koja medjutim toga bradastoga sabola je odkrila.

Verno družinče.

Beck Mosium od kupeli direktor dimo je došel od putovanja ove dane vu glavni grad. Na svojim stanu ormara razbitoga najde i konstatura, da dve jezer korun vrednoga njegovoga blaga je pokradjeno. Javi odmah na redarstvu, koje na brzoma na trag dojde, da taj isti tolvaj bil je Becka družinče, Mesaros Lajoša žena rođjena Gabhos Marija. Dvadeset ljet staru mladu ženu redarstvo je zadržalo.

Ponoreni vu Hofburgu.

Vu bečkom Hofburgu ove dane v jutro jeden vu čudnovitoj opravi oblečeni človek najavil se je. Na ovom človeku crvena ruhača bila i žuti kaput, kojega još k tomu modri, zeleni i crveni panfleki jesu kinčili. Vu čudnovitoj opravi bivši človek izraven

bundeki više kral na stražarnicu presvercant, a kralj je o tom dobro znal, samo nije nikaj hotel govoriti.

Jedne večeri je kralj se iz svoje šetnje nenadano povrnuo u rezidenciju te onak iz nebua stupi u sobu officira, koj je inspekciju imal. »Jeli je kaj novoga?» zapita officira a očmi preleti celu sobu i odmah na stieni jednoga novoga finoga bundeka spazi.

»Englezki poslanik očekuje Vaše Veličanstvo u predsoblju, drugo nemam nikaj javiti!» — odgovori officir salutirajući.

»Tak, tak? hm, hm!» veli Friderik i stupi k višećemu bundeku. — »Taj bundek je njegov, ha?» — tim pitanjem je Friderik kamil pitati, jeli taj bundek officirski jer je Friderik veliki sve svoje soldate, i officire, dapače i generale nagovaral sa »on» »njemu,« »njegov,« miesto »vi,« »vam,« »vaš. Officir jer je bil govori o englezkom poslaniku, odgovori ravno dušno na pitanje kraljevo:

»Na zapoved Vaše Veličanstvo!»

Kralj, bez da rieč progovori, pograbi bundeka t ga hit u peč, koja se je iz sobe kurila i baš on čas — dobro zakurena

ide k dvora činovniku i zahtěva od njega, da nek ga pelja pred kralja, ar neka jako važnoga imam obznaniti njemu. Činovnik naravski taki je znal, da s nožim ima posla i predaje njega redarom.

Žganica.

Iz Globoke po imenu Perger Katarina 22 ljet ljet stara služkinja vu minućem ljetnu od te velike žalošt, da Šajnovics Antun bivši njezin mihi, ne ljubi više nju, nego drugu, popila je l pint slivne žganice, od koje drugo jutro je vumrla

Mrtvo telo vu marofu.

Blizu Biatorbágy zvanoga železničkoga kolodvora ležećem marofu, koj k herceg Metternich Sandorice vlastnice sluši, ove dane pred poldanom iz prerezanim šinjakom našli jesu jednu malu pucicu. Malo mrtvo telo je za štalom vu jednoj seči ležalo. Okolo nije nekuliko kaplice krvi dalo je znamenje nbojstva nego zvan toga nikakvo drugo nasilje ili udarca znamenja nije bilo videti na njoj.

Od železnice jeden stražar našel je ovu malu pucicu, kajti pako nije znal, da čija more biti, na brzoma razglasi med okolice onimi stanovnik.

Mrtvicu na brzoma spoznali jesu. Mala mrtvica Satko Jožefa marofškoga kućiša 6. ljet stara, po imenu Juliška, zvana kćerka bila je. Kad je njezina majka zagledala mrtvo telo, plakati, javkati, da pače kričati je počela. Koma da su nju vtašiti mogući bili jesu.

Malu mrtvicu pako vu plavtu zamotali i buduće uztanovili jesu, da nikakva njezina oprava, oringlini nefatju, odneseju nju vu marofa jednu komoru.

Žutu opravu imajući človek.

Železne ceste strazar on isti dan okolo desete vure v jutro našel je Salók Julie mrtvo telo. Male ove devojčice jedna devet ljet stara Fekete Irma zvana pajdašica pripovedala je, da se ona žnjum skupa vu seči do pol desete vuri igrala. Vu onim hipu dojde med nje jeden žutu opravu šepavu nogu imajući človek, koj se takaj bil igral žnjumi.

Okolo poldesete vure Fkete Irma dimo otide i tri fertalje ob desetoj 6. ljet staro

bila. Officir je to od strane posve ravno dušno gledal te se u sebi podsmiehaval. Friderik pako poglednuo ga od pete do glave veli: »On će toga dragocienoga bundeka težko pregoreti, ali on zna, da ja pri mojih soldatih bundeke netrpim!»

Officir kimne glavom i odgovori: »Vase Veličanstvo će mi odprostiti, ali ja se za taj bundek posve nikaj nebrinem, jer nije moj, već je englezkog poslanika.»

»K bies!» — vikne kralj, i prične bundeka iz ognja van vleći, ali već je isti većim dielom zgorel.

»Ja sam ga vendar pital, jeli je bundek Njegov!» — veli kralj srdito.

»A ja sam Vasemu Veličanstvo p nizno odgovoril, da je »njegov« (t. j. englezkog poslanika) — odgovori hladnokrvno officir salutirajući.

»Ah, to je sad bilo nepovoljno nesporazumljenje i ja budem sad moral stroške nositi» — veli posmešce kralj —

»Ali, ako se iz toga med nami i englezi porodi rat» — nastavi šalno dalje — »tak Njega dam postaviti u prvi red i na miesto, gde će se najviše streljati!»

Em. Kollay,

vu Salók Julianu vre mrtvu najdeju. Biatorbáčkoga kolodvora jeden železnički stražar to potvrdjava, da je on videl jednoga žutu opravu i grbavu nogu imajućega stranjskoga človeka bežati prama Rakošu.

Malu pucicu medjutim još do sada nisu pokopali. Iztražni sudci i redarstvo još nije bilo prisutno na lice mestu pregledati kak se nahadja cela stvar. Žandarstvo pako strogo zavzedava vu žutoj opravi oblečenim i grbavu nogu imajućim človeku.

Iz učiteljice ministerica.

Pelletan francuzki mornarski minister je jednu vučiteljicu vzel sebi za svu tuvarušicu, koja prije kaj je prizvišena gospa postala, vu jednoj pariškoj občinsku školi je vućila. Kak iz Pariza pišeju, od varaskih službenih novinah, sad sledeće izvestje može se čitati:

Maugout gospodičina Rue de la Sour zvane škole podučiteljica na vokaciji bivše Pelletanna gospe za namestnicu je van poslana.

Pelletanova gospa dakle nise zevsema zahvalila od učiteljske službe zato, kajti je ministerica postala.

Sit žlvota soldat.

Müller Šandor 32. ljeošnjački prostoga soldata ostavila je zaručnica. Lista piše pešnjaku, vu kojem mu daje na znanje, da drugomu bude žena. Müller pročita lista, zatim ide van na jedno mesto i obesi se. Doklam su bili spazili, već je mrtev bil.

Kradnja.

Od Francis Balint muraszentkeresztkoga stanovnika iz zatvorjene štale tekućeg meseca med 8— i 9 dnevnu po noći do sad nepoznani tolvaji jednu jedenajst ljet staru čnožutu dlaku imajuću kobilu vkrali jesu.

Odrešena svinska trgovina.

Vu Boltornju i Kristóffalva občinah je svinska kuga prestala. Vu imenutih občinah odrešena je sada prepreka. Od seh dob daklje po čelim čakovečkim kotaru slobodno budu se davati svinski pasuši.

Tilus vu Zalaujvaru

Prošastni tleden, vu Zalaujvaru kop dvuh familiah tri peršone zbetežali jesu vu pojavljenju tifusa. Pogibelen ov beteg na sreću se sad pomenjšava, ar su za vremena s velikom paskum pozornost načimili, da se ova nevolja na dalje nerazpresira. Ovdni imamo još k tomu nazvestiti, da vu Drávaszentmihajlu i vu Belici takaj se pokazala pojedina tifusna nevolja.

Vkradjeno drvo.

Od Hinath Janoša IV. brežnog kotara stanovnika vu strigovskom hataru ležećega grunta, gde si je nakanil vu dođućem proletletju hižu podignuti, vre zevsema gotovoga rušta Jug Maria zvana njegova suseda do 300 korun vrednoga po malom je pokrala.

Iz cipelarove kćeri grofica.

Od jako zanimivoga zaručenja javju glasa iz Beča, Marošmenti i nadošdianski grof Gyula Istvan zvani imućan vlastelin zaručil si je Kolazia hernalskog cipelara čerku. Cipelara čerka na velikom glasu stajala je od lepote, kaj je vu grofa očuh najmre takova zasluga, kak da bi Bog zna kuliko velikih preotacav imala puca.

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Clena žitka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	14.40 —
Zab	Zob	11.00 —
Rozs	Hrż	10.80 —
Kukoricza új	Kuruza nova	10.00 —
» » ó	» stara	12.00 —
Árpa	Ječmen	11.00 —
Fehér bab új	Grah beli	16.25 —
Sárga » »	» žuti	17.50 —
Vegyes » »	» změšan	13.00 —
Lenmag	Len	17.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —
Tökmag	Košćice	18.00 —

III Egy csésze jó tea kedvelője III
 o o mindig csak o o

INDRA TEÁT

kér, mely Kína, India és Ceylon legfinomabb teáinak keveréke. Valódi
 o csakis eredeti csomagolásban. o

Főraktár:

MRAZ TESTVÉREK

fűszer-, csemege-, anyag-,
 festék-, kőszén- és faszén kereskedése

CSÁKTORNYÁN.

1927. 14—30

Köszén a legolcsóbb fűtőanyag.

Sikerült az ajkai és ivánczi kőszénbányák képviseletét Csáktornya és vidéke részére megnyernem. Kitünő minőségű, **száraz, fekete és barna kőszén** korlátlan mennyiségben és jutányos áron

kapható.

Viszontelárusítónak tetemes árengedmény!

Todor R. utóda
Csáktornya.

376 5—12

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjénken föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, bár mind kuszó természetű, mert nagyjából ha megno is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugsznak alkalmas faókat ültettek, azok bőven ellátják házaikat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskataly és más edes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s minem oly ház, melynek fala mellett a legeskezelebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbibi díszre, anélkül, hogy legkezelebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a leghaladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetnek meg, a ki címét egy levelezelapon tudatja.

Cím: 372 3—20
 Érmelléki első szőlőültványtelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Schicht-szappan

„szarvas“ vagy „kulcs“
 jeggyel

legjobb, legkitünőbb s ennélgyere legolcsóbb szappan. — Minden kéres alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásánál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyiké el legyen ellátva. !!

**A Richter-féle
 Liniment. Caps. comp.**

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált haziaszer, amely már több mint 33 év óta megbízhatóbedorzóesősi alkalmaztatik kőszénnyel, csúszni és meghűlésknél.

Intés. Silányabb utazatok miatt gyünk és csakis eredeti uvegeket dobozkában „Horgony“ vedjeggyel és a „Richter“ czegeggyessel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 L. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszeresznél Budapestben.

Richter F. Ad. és tarsa,
 csász. és kir. udvari szállítók
 Rudolstadt.

550 8—10

AZ ANGOLKIRALY 192
 IV. KÁROLY 16. KERÜLET
KLEIN ES SCHWARZ

legnagyobb férfi-,
 fiú- és gyermek- ruha-áruház
 Legolcsóbb és legjobb

bevásárlási forrás. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközölteknék.
KÉPES ARJEGYZEK INGYEN.

Művészi kivitelű
 képes levelezőlapok
 nagy választékban kaphatók

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)
 könyv- és papirkereskedésében
 Csáktornyan.

Hirdetmény.

A bottornyai (Zala) róm. kath. anyaegyházhoz tartozó Muraszilvágyi államilag segélyezett

tanítói állásra

pályázat hirdettetik. Jövedelme: 800 kor. készpénz, két szobás lakás konyhával és kerttel.

Tanítónők is pályázhatnak.

Választás december 13-án a bottornyai plébánia lakban. 597 1-1

Hirdetés.

Szoboticza község előljárósága közhírré teszi, hogy a

Bükkösi ház haszonbérbe adatik.

Az árverés 1903. évi december hó 6-ik napján d. u. 2 órakor a községi bírónál tartatik meg.

596 1-1 **Az előljáróság.**

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN (Triest mellett) ajánlja belőldi

GYOGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült es az általános ausztriai gyógyszerészegyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

1/1 palack 5 korona 1/2 palack 2'60

Kapható: CSÁKTORNYÁN.

TODOR R.-utóda fűszerkereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) a fent említett intézetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegyi ellenőrzés a os. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás es elemiszerek vizsgáló intézete által Wien ** IX. Spitalgasse 31. **

910. 32-52.

Vegyi ellenőrzés a os. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás es elemiszerek vizsgáló intézete által Wien ** IX. Spitalgasse 31. **

Alkalmi vétel!

Bámulatos olcsó!

1 méter (120 czentiméter széles) Loden

1 korona

1 egész ruhára való 5 koronáért kapható

HESSEL áruházában

Csáktornyan.

955 28—